

Nekrolog

Bent Pors Nielsen

8. december 1937 – 29. juli 2006

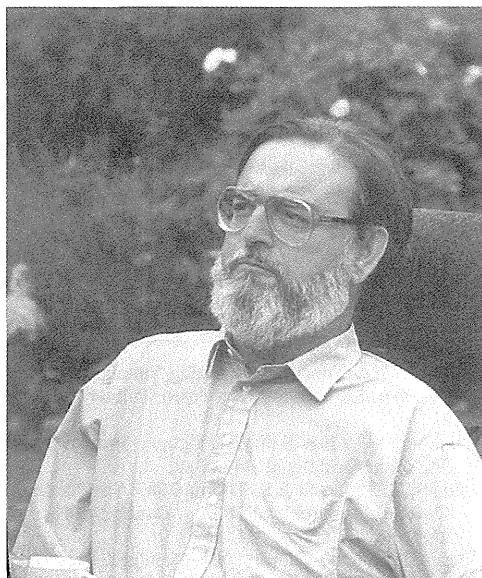
Allerede som dreng var Bent meget optaget af at se på fugle, og han blev medlem af DOF så tidligt som i 1950. I Sorgenfri, hvor han boede, samledes i den periode en flok på 10-12 jævnaldrende drenge, der kikkede på fugle sammen og tog på cykelture til Utterslev Mose, Kongelunden og Falsterbo, og som ofte deltog i C.A. Blumes ture.

DOF var i de år begyndt at arrangere lejre for unge ornitologer, og en af de første blev afholdt i april 1957 ved Gilbjerg hoved i Nordsjælland. Den første aften under opholdet var Bent passager i en bil, der forulykkede, hvorved han brækkede ryggen og fik ødelagt nervebanerne til højre arm. Efter ulykken var han lænket til en kørestol resten af livet.

Ulykken skete kort før hans studentereksamen, som det trods omstændighederne lykkedes ham at tage takket være en af hans tidligere lærere, der besøgte ham næsten dagligt. Derefter begyndte Bent at læse russisk på Københavns Universitet, men stoppede efter et par år og begyndte i stedet at læse biologi. Men det viste sig hurtigt, at der her var for mange praktiske øvelser, som han på grund af sit handicap ikke kunne deltage i, så også dette studium måtte han afbryde.

Ornitologien var stadig hans primære interesse. Alleerede i 1958 ferierede han således ved Kobæk Strand med overnatning på det lokale sygehus, og han fik fuldt udbytte af dagene, der gik med udflugter til Borreby Mose, Glænø, Reersø m.m. I april 1959 arrangerede han sin første større rejse til udlandet for at studere fugle. Turen gik til Iran, hvor hans fugleinteresserede onkel arbejdede, og jeg selv havde fornøjelsen at følges med ham rundt i den nordlige del af landet i fire uger og se på fugle i ørkener og bjerge og ved Det Kaspiske Hav. Senere gennemførte han yderligere to ture til Iran og adskillige rejser til Lapland, store dele af Europa, samt Amerika, Afrika, Indien og Nepal.

Det var karakteristisk for Bent, at han aldrig beklagede sig på disse strabadserende ture. Tværtimod, når vi andre sagde "ærlig talt Bent, jeg tror ikke vi kan klare det her", svarede han altid, at "det kan vi da sagtens." Og det lykkedes altid. Denne optimisme var karakteristisk for Bent og gav ham og os utroligt mange gode oplevelser.

En af hans talrige ture gik til Bosperus, nærmere betegnet Camlica-højene, for at studere rovfugletrækket. Det var i efteråret 1968. Her mødte Bent den engelske ornitolog R.F. Porter, der ligeledes interesserede sig meget for rovfugle. Det blev starten på et samarbejde, der senere kom til at omfatte også Steen Christensen og Ian Willis. Resultatet blev *Flight Identification of European Raptors*, der udkom i 1974 og blev ornitologernes rovfuglebibel i mange år.

I årenes løb blev det også til en række videnskabelige artikler om rovfugletræk og om slægtskabet mellem forskellige brokfugle. I årene 1973-81 var Bent en engageret redaktør af DOFT, og frem til 1987 tillige medlem af foreningens hovedbestyrelse.

I midten af firserne mødte Bent Mette. De boede i Dragør, hvor de nød deres dejlige hus og have. Senere fik de også sommerhus i Nordjylland.

I de senere år blev Bents helbredstilstand ringere og ringere, og den 29. juli 2006 døde han, efter et – mod alle odds – begivenhedsrigt liv. Æret være hans minde.

Ole Geertz-Hansen